

Vakantiepuzzel 73

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
A	—	—	—	—	—	—	—	—	—
B	—	—	—	—	—	—	—	—	—
C	—	—	—	—	—	—	—	—	—
D	—	—	—	—	—	—	—	—	—
E	—	—	—	—	—	—	—	—	—
F	—	—	—	—	—	—	—	—	—
G	—	—	—	—	—	—	—	—	—
H	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Wij vragen u op de met A t/m H aangeduide regels acht met de hieronder vermelde omschrijvingen overeenkomende woorden te plaatsen, ieder dus uit negen letters bestaande. Als u dat goed doet, verschijnt in de kolommen 3 en 7 van boven naar beneden gelezen „iets" waarvan veler harten op het ogenblik vervuld zijn.

- A Bedrijfs verklaring.
B Vervoerbewijs.
C Tradities.
D Huider.
E Plaveisel.
F Vaartuigen.
G Zuigeling (onderwijs).
H Venkolonie in Drente.

Wanneer u nu in onderstaand diagram op de plaats van iedere letter-cijfercombinatie de corresponderende letter invult, ontstaat in de vorm van een rijmp-
beid.

. A1 B6 F7 G8 A4 E6 B2 G2 . E4 A5 B7 F9 E1
F1 F6 F6 D3 B1 G2 B3 H9 C1 C8 E9 B6 D6 B4
H6 H7 G5 D5 F6 H1 H9
A5 E2 H2 A4 C1 H4 C9 A1 A6 H5 A7 A6 E9 B1 C3 F6 H3
A5 E6 E4 . . A8 . . H2 H9 C2 E7 G9 G4
A5 F6 . F2 F9 ! !

Wat doet „Utrecht" in de vakantie?

Nu de vakantie voor de deur staat vragen wij ons wel eens af: Wat gaan al die VDH-ers nu doen in deze dagen? Om eens iets hiervan te weten komen, hebben wij het volgende gedaan: op de Personeelsafdeling hebben wij uit de kade, die de gegevens van alle personeelsleden bevat, acht namen getrokken en deze VDH-ers gevraagd iets over hun vakantieplannen te vertellen. Na dit alles te hebben aangehoord zijn we de zaak een beetje gaan ordenen en het resultaat vindt u hieronder.

De heren Ebbenhorst (bandbaas) en De Wit (Prod. bureau) hebben geen vast plan. De eerste gaat na de vakantie trouwen en heeft dus wel het een en ander te doen, de tweede gaat eens lekker nietsdoen en de hobby tuinieren extra aandacht geven.

De plannen van mejuffrouw Van Kesteren (Montage) zijn gelorpedeerd doordat haar verloofde in militaire dienst is; het zal nu „dagjes uitgaan" worden.

Heer Sodaar (Nabewerking) gaat voor de vakantie trouwen; de vrije dagen komen dus goed van pas om de woonruimte in te richten en als er nog

je een aanwijzing, die géén vakantie-ganger ooit mag vergeten.

Wat met „de corresponderende letter" bedoeld is? Heel eenvoudig: op de plaats aangeduid met bijvoorbeeld B3 moet komen te staan de derde letter van woord B uit het eerste deel van deze puzzel. C5 wil zeggen de vijfde letter van woord C, enz. enz. Een paar letters van het rijmpje moet u dus zelf opzoeken, maar daar zal de moeilijkheid zeker niet in blijken te zitten! Een goede oplossing van het geheel levert u 5 punten op. Bij inzending kunt u ernede volstaan de woorden A tot en met H alsmede het rijmpje onder elkaar te schrijven.

Inzendingen vóór dinsdag 13 augustus a.s. aan mej. Hartsuiker, redactie VDH-tje, Hoofdkantoor Maanweg, afd. Arbeid.

PRISWINNAARS

Deze week komen de heren A. de Boer, afd. 2181 Utrecht en J. Jacobs, afd. Tijdschrijverij Maanweg, aan de beurt om de prijzen in ontvangst te nemen. Zij hebben beiden na 70 inzendingen resp. 81 en 80 punten verzameld en staan als hoogsten aan de top. Eerstgenoemde krijgt zijn prijs toegezonden, terwijl de heer Jacobs deze kan afhalen bij mej. Hartsuiker, afd. redactie VDH-tje, Hoofdkantoor Maanweg, afd. Arbeid.

Oplossing puzzel 70

DEEL 1:

afslager, arduin, afvallig, beginfel, betalen, breister, hoogvenster, dagorder, duisternis, ergens, garen, genezing, geveelsteen, gevolg, gezindheid, kader, kalendar, katoenogst, koesteren, lasten, legeren, onderhorige, ontariden, onzellig, onnodig, opomhond, proza, reuzel, spade, steel, steunen, stekel, stelsel, steger, tentamen, tussenschot, verbeiden, verdagen, verdelien, verlengen, verfrissen, wasbeer, zagerij.

DEEL 2:

beiaard, eisen, zaterdag, interval, no-taris, toeslag, Europa, engte, revolve, gedurig, ekster, bevel, ellende, gordel, integer, negenog, lampen.

KLAVERJASNIEUWS

Maandag 24 juni j.l. vond de prijsuitreiking plaats aan de winnaars van het 2de clubtoernooi. dat de afgelopen winter werd verspeeld. Mevrouw Bal, die als eerste eindigde, kwam in het bezit van een fraaie wisselbeker, terwijl nog dertig andere leden voor aardige prijzen in aanmerking kwamen. De overigen ontvingen als troostprijs een pakje sigaretten.

Zoals u waarschijnlijk wel zult weten, organiseerde onze klaverjasvereniging ook nog een groot nederlaagtoernooi, waaraan door 46 verenigingen, de meeste van verschillende bedrivers, werd deelgenomen. Donderdag 27 juni j.l. vond de prijsuitreiking plaats.

Als eerste in dit sportieve toernooi eindigde de klaverjasclub „VEHA", terwijl de verenigingen RAS 1 en 2, HTSV, LENSVELT en DE TOEKOMST respectievelijk de tweede tot en met de zesde plaats bezetten.

Met genoegen kan op deze kaartavonden worden teruggezien.

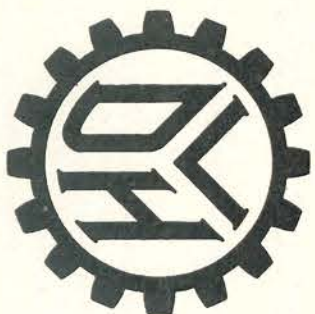
Gedurende de maanden juli en augustus wordt niet geklaverjast. Het nieuwe rooster zal 2 september beginnen.

Natuurlijk zijn vele nieuwe leden welkom!

kanite van twee weken, terwijl 37½ % liever negen dagen en de rest snijpe-eind juli, de andere helft was voor begin juli of augustus.

Allen hartelijk dank voor de medewerking en tevens namens alle Utrechttenaren een prettige vakantie toegewenst aan al onze collega's in Den Haag.

L.

het V.D.H.-tje

PERSONEELSORGAAN van VAN DER HEEM N.V. DEN HAAG
Verkoopkantoor VAN DER HEEM N.V. en Eerste Nederlands Autorijwielabriek N.V.
Redacteur: C. Schrevel.
Redactie-Adviescommissie: dr. Joh. H. Schrevel (voorzitter), C. A. M. Kroon, L. F. Laurier, ds. C. A. A. van Luttervelt en ing. J. Roorda.

LANDELIJKE BRANDWEERWEDSTRIJD TE ZEIST

Onze bedrijfsbrandweer behaalde eervolle zevende plaats

Zaterdagmorgen j.l. stond om 10 uur onze succesvolle brandweerploeg aangetreden om met een prachtige, comfortabele autobus naar Zeist te vertrekken, alwaar onder leiding van onze brandweercorrespondent, de heer Lagendijk, zou worden deelgenomen aan de Landelijke Brandweercorrespondent, die het kampioenschap van Nederland.

Zowel gemeentelijke (vrijwillige) als bedrijfsbrandweerploegen hadden hiervoor ingeschreven.

Nadat de heer Schrevel het gezelschap uitgeleide had gedaan, vertrok het team, vergezeld van enkele dames, alsmede enige belangstellenden naar de Hermitteringsel achter het Slot te Zeist, waar het prachtige wedstrijdterrein gelegen was.

Ploegcommandant Nico Kouwer bleek met vakantie in Leersum te vertoeven en moest dus eerst worden opgehaald. Een gevolg hiervan was een grote omweg, maar van deze tocht door een prachtige, lommerrijke omgeving werd ruimschoots genoten.

Op de plaats van bestemming aangekomen werd allereerst het wedstrijdterrein verkend.

Al dadelijk bleek, dat dit in een ideale omgeving gelegen terrein met verstand van zaken was uitgezet.

Uit alle delen van het land waren

teams naar Zeist afgevaardigd. Vele soorten kledij en dialecten gaven het geheel een folkloristisch aanzien. Kri-tiek in vaktermen, doch zeer zeker ook waarderende uitspraken klonken door elkaar.

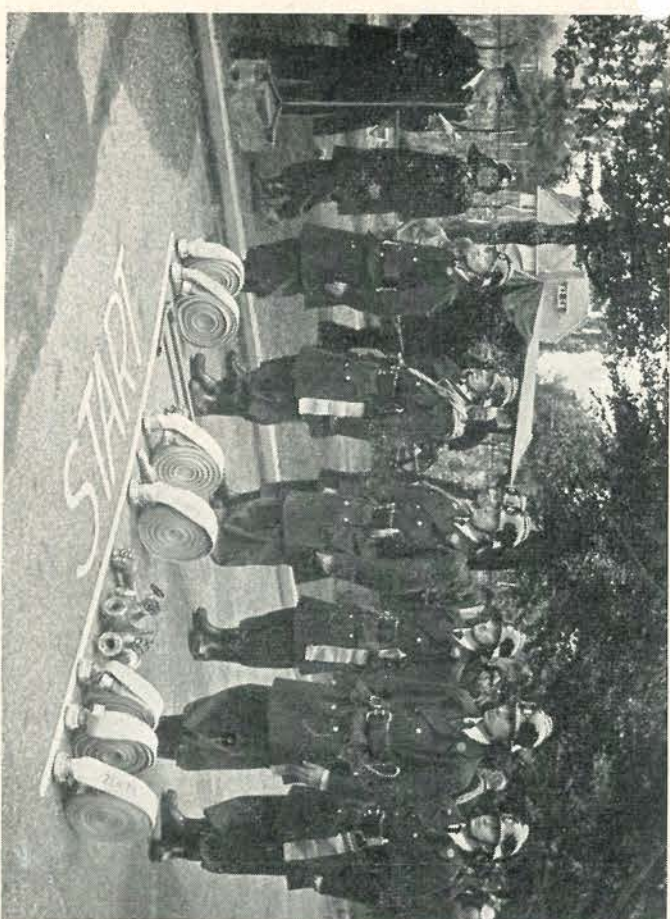
Bij de aanvang van de wedstrijden bleek al gauw, dat de opzet zeer zwaar was. Een denkbeeldige, in een laboratorium uitgebroken brand moest met alle beschikbare middelen worden bestreden. Het gevaar voor ontplottingen vanwege de aanwezigheid van chemicaliën en zeer brandbare stoffen eiste van de ploegcommandanten veel inzicht, initiatief en een ruime mate van... fantasie. Ook de commandotoon, alsmede de wijze van uitvoering legden bij de totaalbeoordeling door de jury veel gewicht in de schaal.

Just vóórdat onze ploeg in het gebied moest de plaats des onheils worden verkend.

richtingen der onzen gadeslagen. Het spelletje werd dan ook uitstekend gespeeld, waarbij het ons vooral opviel, dat alle bevelen en handelingen met overleg werden uitgevoerd. Zo konden wij als leken toch wel uit die „pan-tomine" opmaken, dat gas- en elektriciteit snel werden uitgeschakeld.

Een felle rookontwikkeling noopte tot het met een zakdoek afschermen van mond en neus, terwijl een slippende gang ons overtuigde van het grote ontplofingsgevaar. Kortom, hier waren

(Vervolg pag. 2)

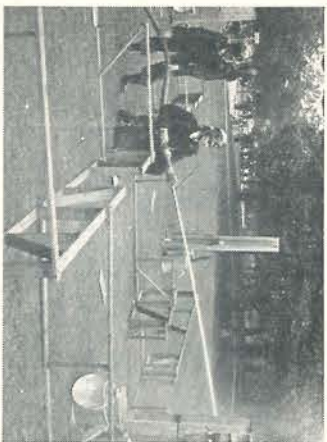
Aangetrokken voor de start.

weekblad

het V.D.H.-tje

Redactie: Maanweg 256, 's-Gravenhage, telef. 723820, toestel 509. Gedrukt in eigen drukkerij in een oplage van 3250 exemplaren.

De straat struik op het doel gericht.

vaktui aan het werk. Met grote beslistheid werd de vuurhaard geëlimineerd en uiteindelijk gebuist. De "acteurs" hadden hun werk uitstekend verricht. Jammer, dat de gemaakte tijd iets hoger lag dan die van enige andere ploegen, anders was ons team zeker hoger geklasseerd.

Toch mag een zevende plaats uit een veld van veertien ploegen een uitstekende prestatie worden genoemd.

De stemming was dan ook opperbest en opgewekt werd de terugtocht aanvaard.

In de omgeving van Utrecht werd eerst nog even "aangelegd" om de inwendige mens te versterken. De exploitant van een drukbezochte gelegenheid wist ons tot het nuttigen van één zijner „specialiteiten" te bewegen. Inderdaad bleken de pannenkoeken „zo groot als tafelleefjes" iets bijzonders te zijn.

De rit naar huis werd nog opgeluisterd door een sonore, klankrijke stem die tot medelingen noopte en het was reeds over half tien, toen het eindpunt aan de Maanweg werd bereikt.

De grote toewijding, alsmede het enthousiasme, waarmee door ons team deze als oefening bedoelde instructiewedstrijden werden uitgevoerd, hebben het nut ervan bewezen. En ook de veranderingen en de bereikte resultaten hebben ons gestrekt in onze overtuiging, dat deze oefeningen de prestaties, zodanig hebben opgevoerd, dat wij nu kunnen bogen op een brandweerploeg, die in tijd van nood daadwerkelijk zal weten op te treden, in het belang van Van der Heem, dus... in ons aller belang.

Het materiaalvervoer moest over een „brug" gebeuren.

Spreekuur O.R. Maanweg

6 AUGUSTUS 1957.

le pauze: mej. Van Biltenswijk — de heer Van der Plas,

2e pauze: de heren Van Antwerpen — Kouwer.

VDH-bedrijfstoernooi geëindigd

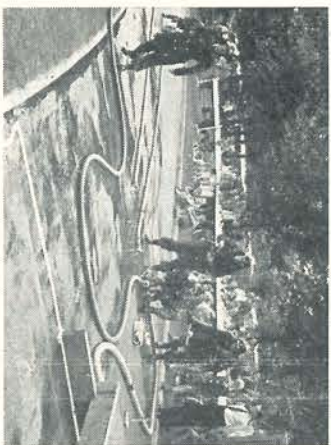
Bedrijfsleider reikte de wisselbeker uit

Dinsdag j.l. werd de jaarlijkse bedrijfscompetitie met een drietal wedstrijden besloten.

De uitslagen hiervan zijn:

Draaierij—Montage B 0—1
Germaakerij—Combinatie 2—2
Montage A—Stampertij 1—2

Al was de spanning er dit jaar spoedig uit, omdat de Germaakerij zich reeds een week geleden definitief in het bezit van de beker stelde, toch kan de Organisatie-commissie terug zien op een geslaagd toernooi, dat mede door

Het ontkoppelen der slangen geschiedde in een vlot tempo.

O.R.-VERGADERING UTRECHT

Onder voorzitterschap van de heer Zaaier werd donderdag 11 juli 1957 in Utrecht een O.R.-vergadering gehouden.

De heer Zaaier geeft, nadat hij de vergadering geopend heeft, een overzicht van de produktie in de Utrechtse fabriek in het eerste halfjaar 1957. Zoals bekend mag worden verondersteld vervaardigt onze Utrechtse fabriek stofzuigers, ventilatoren, handboormachines, vloerwrijvers, aggregaten, platenspelers en verwarmingsseksels. Vooral van eerstgenoemd produkt blijft onze SZ 52 Junbo-snelzuiger door de handel zeer goed te zijn ontvangen, zodat wij voor de naaste toekomst hiervan goede verwachtingen hebben.

Vervolgens maakt de voorzitter de verwachtingen van de directie voor het tweede halfjaar van 1957 bekend. Voor de Utrechtse fabriek is voor dit tweede halfjaar een iets hogere produktie gepland, die waarschijnlijk met de bestaande apparatuur en met dezelfde bezetting zal kunnen worden verwezenlijkt.

Op verzoek van een van de leden verstrekt de heer Zaaier ook enkele gegevens over de Solex- en TV-verkoop.

Bij de rondvraag komen ten slotte de volgende punten aan de orde:

a. Het verzoek zaterdag voor de fabrieksruimte vrij te mogen zijn en

het mooie weer sportief en vlot is verlopen. De beker is ook dit jaar weer terecht gekomen bij het team dat, wat het veldspel betreft, er de meeste aanspraak op kon maken.

Na afloop overhandigde onze bedrijfsleider, ir. Boot, het begerde kleinood aan aanvoerder Pijfak van de Germaakerij. In enkele waardende woorden legde ir. Boot de nadruk op de bijzondere prestatie van het winnende team, de beker voor de derde achtereenvolgende keer te veroveren.

Tevens dankte spreker de scheidsrechters voor hun belangeloze medewerking.

Aanvoerder Pijfak dankte op zijn beurt de heer Boot namens het gehele team voor zijn prettige woorden en tevens de directie, Organisatie-commissie en scheidsrechters voor hun medewerking bij het tot stand komen van dit geslaagde toernooi.

De eindstand is als volgt:

1. Germaakerij	7	6	1	—	13	10—4
2. Combinatie	7	4	2	1	10	13—10
3. Telco	7	4	—	3	8	12—18
4. Kamoor	7	3	1	3	7	14—9
5. Stampertij	7	3	1	3	7	7—6
6. Montage A	7	2	1	4	5	15—13
7. Draaierij	7	1	2	4	4	8—13
8. Montage B	7	1	—	6	2	6—23

de verloren tijd in te halen door vooraf langer te werken.

Dit verzoek moet evenals bij de Maanweg en de Dnaaf om de bekende redenen worden afgewezen.

b. De opmerking dat velen graag hadden gezien dat de kwartaalresultaten over het tweede kwartaal 1957 zou plaats vinden vóór de fabrieks-vakantie.

Aan dit overigens volkomen begrijpelijke verzoek kan helaas niet worden voldaan, omdat dit om administratieve redenen in deze korte termijn niet meer mogelijk is. In het vervolg zal de O.R. tijdig over de problemen dienaangaande worden ingelicht.

c. De vraag of in meer gevallen gezins-hulp ter beschikking kan worden gesteld, met name in die gezinnen waar dit dringende noodzakelijk is. Deze kwestie zal nader met de sociale werker, mejuffrouw Van Gool, worden besproken; in de volgende vergadering zal hierop worden teruggekeken.

De heer Zaaier sluit de vergadering met de opmerking dat hij het op prijs stelt dat de O.R.-vergaderingen regelmatig worden gehouden, ook al zou de agenda hier toe geen directe aanleiding geven.

Waarom gaat u met vakantie?

Dat we nu met de gehele fabriek met vakantie gaan, is een normaal verschijnsel. Toch maakt het een verschil, waarom we dat doen. Dat voorwoord vakantie sluit uit het Latijn en betekent zoveel als leeg zijn van iets of een open plekje maken. Een vakantie heeft dus de bedoeling een poosje los te zijn van ons dagelijkse werk.

Het gekke is, dat er altijd mensen zijn, die dat niet goed voor elkaar kunnen krijgen. Ergens speelt in hun vakantie dat dagelijkse werk door; soms openlijk, ook wel op de achtergrond.

Zo zijn er lieden, die in feite menen, dat ze hun werk eigenlijk nooit los kunnen en mogen laten. Ze vinden zo'n poosje vakantie natuurlijk wel leuk. Maar ja, eigenlijk is dat tegelijk een beetje bedreiging van de goede gang van zaken in hun werk. Sommigen kunnen blijven er dan ook altijd enigszins mee bezig. Ze zijn geen meester meer over hun arbeid, maar er de slaaf van geworden.

Er zijn er ook, die dolblij zijn met die vakantie, omdat ze dan eindelijk eens van dat dagelijkse werk een poos af zijn. Maar met tegelijk een beetje tegenin denken ze al weer aan de tijd, dat de vrije dagen voorbij zullen zijn en ze weer naar dat werk terug moeten. Krampachtig doen ze pogingen om in hun vakantie er in elke geval niet aan te denken. En door de vrees daarvoor komt het werk hun telkens weer in gedachten. Dat zijn vluchtelingen, die in de vrije weide de gedachte aan de stad maar niet goed kwijt kunnen raken, hoe graag ze dat ook zouden willen.

Er zijn er ook, die een vakantie als herstel van krachten zeer wel op prijs stellen, maar geen voldoende voorzorg hebben genomen, dat dit ook werkelijk gebeurt. Telkens flitst hun dan op een tocht of terras met schrik door de gedachten, dat ze dit of dat niet hadden geregeld vóór hun vertrek; hoe zou dat nu gaan? Zullen ze er even over schrijven of bellen?

Waarom gaat u nu eigenlijk met vakantie? Het is toch misschien niet helemaal overbodig van toeh kon afkangen, wat die vakantie voor ons wordt.

Ze is immers bedoeld als een tijd, waarin we ons lichaam en onze geest van vermoeidheid laten herstellen om straks weer echt fit en met lust naar ons werk terug te keren. Heeft een vakantie dat effect niet, dan mist ze haar zin. Liden we elkaar een „gode" vakantie wensen, in haar werkelijke betekenis.

Scheuer.

Onze huisvrouwen gingen op stap

De zevende huisvrouwenvakantieweek ligt ook weer achter ons. Mede dank zij het heerlijke weer is het een bijzonder geslaagde week geweest. Hoewel deze week ook dit jaar op prijs werd gesteld blijft wel uit het verslag, dat twee van de deelnemers ons toestuurden en dat wij hieronder willen doorgeven.

onkruid, waar je altijd zomaar voorbij loopt.

Tot slot hadden we vrijdag onze bonite avond, waarbij de heer en mevrouw Gussenhoven onze speciale gasten waren en heel gezellig meededen. Het werd een dolle avond. We werden getraakteerd op koekjes, perzikken en ook kregen we allemaal een pakje sigaretten. Dank aan de directie van Van der Heem om ons zo te verwennen. We hebben spelletjes gespeeld alsof we weer kind waren: de Zevensprong en In Holland staat een huis.

Het is een week geweest, waar wij huisvrouwen — dank zij de directie van Van der Heem — lang en met veel plezier op kunnen terugzien. Dat dit jaar maar gauw mag opschieten, want we gaan volgend jaar vast allemaal weer mee.

Dames Krul en Rijk.

Wandelclub

„UTRECHT"

Zaterdag 13 juli werd deelgenomen aan een wandeltocht, uitgeschreven door „Wiskracht" Loenen.

Onder goede weersomstandigheden en in prima stemming (vergeten broodjes) werd de tocht door de Vechtschreef afgelegd.

Jammer dat enkele leden te eerder ure verstiek lieten gaan, zodat buiten mededinging voor een groepsprins gewonnen moest worden!

Hartelijk dank!

Hierdoor dank ik directie, chefs en personeel heel hartelijk voor de vele bliken van medeleven, betond tijdens de ziekte van mijn man en bij zijn overlijden en begravenis.

Mevr. Rutgerink.

Mijn dank aan Ziekentrost, de Van Werkum en collegie voor de betoende belangstelling tijdens mijn ziekte.

C. Krancher, ald. Medische Dienst.

EEN VERHAALTJE VOOR DE KLEINTJES

VAN EEN JONGETJE,
DAT ZIJN BOTERHAMMEN NIET LUSTTE

Luister maar!

In de kamer staat een klein tafeltje met een klein stoeltje. En over de tafel ligt een kleedje en o, kijk eens op dat kleedje — wat lekker! Daar staat een beker met heerlijke melk, 'n lekker eijsje en twee boterhammen met kaas. Maar kijk eens op dat stoeltje — daar zit een jongetje. Karelletje heet hij. Karelletje kijkt boos, heel boos naar het lekkere eten. Bah, zegt hij, bah, ik lust dat eten niet en z'n gezicht wordt nog bozer en hij stampet met zijn voet.

Daar gaat de deur open en Moeder komt binnen. Maar Karelletje, zegt ze, heb je nu nog je boterhammen niet op? Het eens vlieg door. Je eijsje wordt helemaal koud. Bah, zegt Karelletje, ik lust geen eieren en ik lust geen kaas en ik lust geen melk. Moeder hoort het gelukkig niet, dat Karelletje van die boze dingen zegt. Toe Karel, zegt ze, drink je melk eens op. Karel neemt een heél klein slokje. Dan gaat moeder weer naar de keuken, ze moet wassen vandaag.

Maar kijk eens, wat doet Karelletje nu? Hij staat op en loopt door de kamer en hij is nog niet eens klaar met eten. Karel stap voorzichtig door de open deur de tuin in naar het hekje. Hij doet het hekje open en holt zo naar de straat op. Hij loopt een hele poos over de weg, maar dan worden zijn benen zo moe, dat hij evenfjes stil blijft staan. Hij is moe en hij heeft ook zo'n raar gevoel in zijn buik. Er rollen dikke tranen over zijn wang. Dan komt er opeens een paard aangestapt. Zo, zo, jongetje, zegt dat paard, wat is er aan de hand en waarom huil je zo?

Ik heb zo'n honger, zegt Karelletje.

O, is het anders niet, zegt het paard, kom dan maar mee.

En het paard loopt het weiland in. Ik heb heerlijk eten voor je, hoor.

Huil maar niet. En Karel huppelt achter het paard aan. Wat zou het zijn? Zou het lekker zijn? Opeens blijft het paard staan en plukt met zijn mond een hele pluk gras van de grond.

Alsjeblieft, jongetje, proef eens hoe lekker!

Maar nu begint Karelletje nog meer te huilt. Dat is geen eten voor kindertjes, roept hij, dat is paarde-eten en hij holt hard weg. Het paard blijft verbaasd staan. Wat een raar jongetje is dat, denkt hij. Dan eet hij zelf maar een flinke hap van het malse gras.

Karelletje holt maar door en hij kijkt niet één keertje om. Er ligt een grote steen in het gras, maar Karelletje ziet het niet. Hij holt maar door en dan... pats rolt hij over de steen, zo maar met z'n neus in het gras en zijn benen in de lucht. Een eindje verder staat een varken, dat nu nieuwsgierig dichterbij komt. Knorr-knorr-knorr, zegt dat varken. Wat doe jij hier? Knorr-knorr. O varken, huilt Karelletje, ik heb zo'n honger en ik ben zo moe.

O, zegt het varken, is het anders niet, kom dan maar mee. Knorr-knorr, zegt hij, kijk eens wat een lekker eten en hij stopt z'n kop in de grote hoop vette modder. Knorr, zegt hij tegen Karelletje, neem ook maar 'n hapje, het smaakt zo lekker. Maar Karelletje holt al weer hard weg. Bah, roept hij, ik lust geen modder, jongetjes eten geen modder, dat is varkens-eten.

Hij loopt het hele weiland door, maar dan opeens kan hij niet meer verder. Hij staat voor een brede sloot. Ach, die arme Karelletje — z'n maag rammet van de honger. Kwel-kwel-kwel, hoort hij opeens en daar komt moeder eend aan gezwommen met kleine eendjes. Kwel-kwel, zegt ze, waarom ben je zo verdrietig jongetje?

Ik heb zo'n honger, snikt Karelletje.

O, is het anders niet, kwaakt moeder eend, ik heb een lekker hapje voor je, dat lusten mijn kindertjes ook zo graag. Ze doet haar rode snavel wijd open en hapt een hele boel kruis uit de sloot.

Een liedje

voor elke dag

's Morgens, als je wakker wordt,
Begint een nieuwe dag.

Je kan weer ballen, spelen, leren,
Begroet hem met een lach!

's Middags als je eten gaat,
Of naar school toe moet,

Ik hoop, dat je dan denken kan,
Wat ik deed was goed.

's Avonds, als je slapen gaat,
Is de dag voorbij,

Morgen komt er weer een dag,
Begin die even blij!

Alsjeblieft jongetje, zegt ze, dat is voor jou. Ach, maar Karelletje is helemaal niet blij — hij huilt nu nog veel harder. Ik lust geen kruis, zegt hij, dat is eende-eten. Hij draait zich verdrietig om en loopt langzaam weg. Dan komt er een vrolijk klein hondje aan gesprongen.

Waf, waf, blaft hij. Waarom huil je zo? Heb je zo'n honger?

Ja, knikt Karelletje.

Waf, waf, huilt maar niet hoor, zegt het hondje, ik weet wel lekker eten voor je. Kom maar mee.

Samen lopen lopen ze door het weiland, de weg over tot ze bij een hekje komen. Ze gaan het hekje door, de tuin door en een kamer binnen. En in de kamer staat een tafeltje met een stoeltje, Karelletjes eigen tafel en stoeltje. Hier is het, zegt het hondje, kijk eens wat een lekker eten. Ja, zegt Karelletje, dat is eten voor kindertjes en slok, slok, slok, daar drinkt hij zijn melk op. Hap, hap, hap, zijn boterhammen naar binnen en het lekkere eijsje. O, wat heerlijk, zegt Karelletje met een zucht.

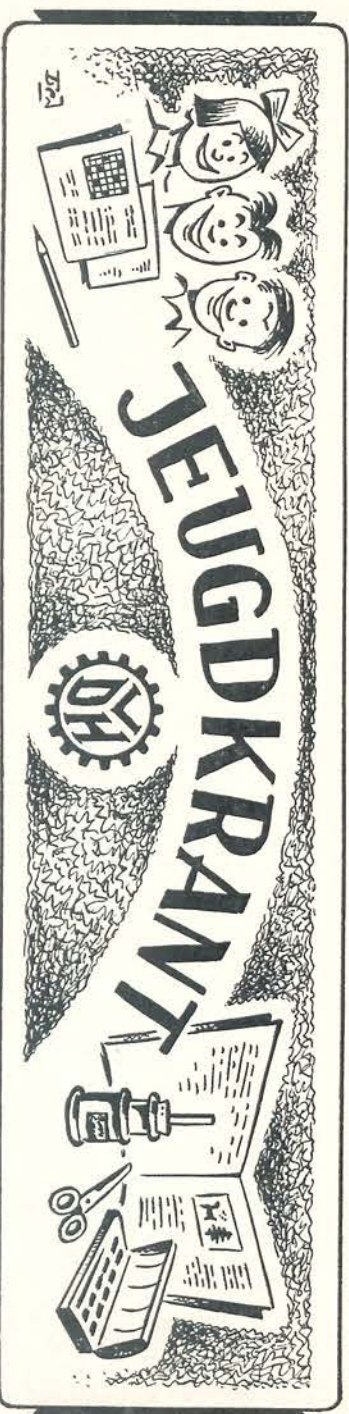
Boterhammen is het lekkerste van de hele wereld. Ik zal nooit meer zeggen, dat ik ze niet lust.

Wij gaan
me
vraantje

„GOOCHEME" HANSIE

Hans is pas op school, hij zit in de eerste klas. Op een dag komt hij thuis met een vreselijke kneed gezicht. „Die rare school, daar ga ik niet meer naar toe", zegt hij tegen zijn moeder. „Waarom dat zo ineens", vraagt moeder, „je ging er zo graag heen". Waarop Hans antwoordde: „Die juffrouw kan zelf niet rekenen. Gisteren vertelde ze, dat vier en drie zeven is en nu zegt ze weer: vijf en twee is zeven!"

ONZE TWEDE JEUGDKRANT

We beginnen met de uitslag
van onze prijdragen

Eindelijk, zullen jullie misschien zeggen.

Ja, het heeft wel even geduurd, maar het was dan ook een heel werk. Kijk maar eens even naar de foto, die hierbij staat. Zien jullie die stapel tekeningen? Dat waren ze nog niet eens allemaal. Die moesten wij stuk voor stuk bekijken. Jullie zien wel aan onze gezichten, dat het een moeilijk werk was. Waarom het zo moeilijk was? Nu, dat zullen we jullie vertellen.

Alle kinderen die hebben meegedaan hebben zo goed hun best gedaan, dat het erg moeilijk was om te kiezen tussen de platen en te zeggen welke plaat nu werkelijk de allermooiste was. Soms hadden we wel meer kinderen mooie prijzen willen geven, maar ja, dat ging natuurlijk niet. Bij een wedstrijd kan er natuurlijk maar één winnaar zijn, dat begrijpen jullie wel. Wie nu geen prijs gewonnen heeft moet niet denken, dat hij het niet goed gedaan heeft. Dat is heus niet zo. Alleen waren er tekeningen en platen die nog mooier waren. En dus wisten de kinderen die nu geen prijs hebben gewonnen, wat ze de volgende keer moeten doen: nog iets beter hun best doen. Dan hebben ze ook een goede kans een prijsje te winnen.

Welke kinderen de prijzen gewonnen hebben, kunnen jullie verder op lezen. We willen hier een paar namen noemen van jongens en meisjes, die dit keer geen prijs hebben gewonnen, maar die toch keurige platen hebben ingestuurd.

Er waren drie jongens, die zo dapper waren om de plaat te verveken. Dat vonden we heel flink, want dat is heel moeilijk.

Het waren Tom van Doeland (9 jaar), Gerje van Ooyen (8 jaar) en Nico Wijnants (8 jaar). Keurig jongens! Een volgende keer rekenen we weer op jullie.

Peter Hammsen (7 jaar) had aan alles gedacht. Hij had een lijst om zijn plaat getekend en er zelfs een lusje aan gemaakt om de plaat op te hangen. Je

De VDH-Jeugdkrant staat onder redactie van:
C. van der Kade,
G. C. Koopman,
mei. W. J. Reinink.

LET OP!
De volgende Jeugdkrant, nummer 3 dus, zal verschijnen op 12 okt. 1957.

hangt de plaat zeker boven je bed, als je hem terug hebt, niet Peter? Dat broertjes en zusje niet altijd ru-zie maken, konden we hier zien aan de plaat die Ton en Marliesje Bos hadden ingestuurd. Samen gekleurd. Voor ons was het alleen niet mogelijk een van jullie een prijs te geven. Ton is 9 jaar en Marliesje 6 jaar, dus bij welke groep hoort de plaat nu? Maar dat was niet zo erg. We vonden het leuk dat jullie het samen zo keurig voor elkaar hadden gebracht.

Ja, we kunnen nog zoveel namen noemen. Zoals Henk v. d. Poel of Fredrik Korsman, die ook al zo netjes hadden gekleurd.

Maar we, moeten ook nog iets zeggen over de kinderen van 11 jaar en ouder, die iets voor Pinksteren moesten verzinnen. (Daar hoorde jij dus ook bij. Nel den Hertog).

De opgave was hier niet makkelijk, dat merken we wel. Er waren er heel den. Grote platen met kinderen, bloemen, dieren en nog veel meer erop. Maar ja, zo'n grote plaat is nu niet een portret van Pinksteren. Op een portret van iemand staan toch ook geen huizen, bossen, vijvers, eenden, kerken enz. enz.?

Zo kregen we van Rob Ritsholt een prachtige grote tekening waar een he-le-boel opstond. En ook Jeanne Roos zond een prachtige tekening.

Corrie van Hal had haar tekening keurig gekleurd. En Thineke Bakker zond ons een prachtig boekje voorjaarsbloemen, met waterverf op papier aan.

Maar hoe mooi deze tekeningen en plaatjes ook waren, ze waren toch niet wat wij bedoelden.

Nia Kliphuis tekende deze prachtige bloem en kreeg terecht een eerste prijs toegewezen.

De uitslag

Groep 4 en 5 jaar.

1e prijs: Marijke van der Gugten, 5 jaar, Voorburg.
2e prijs: Theo Hakenscheid, 5 jaar, Den Haag.
3e prijs: Yvonne Brandt, 4 jaar, Rijswijk.

Groep 6 en 7 jaar.

1e prijs: Mirjam van Ingen, 7 jaar, Utrecht.
2e prijs: Hyke v. d. Kade, 7 jaar, Voorburg.
3e prijs: Wouter Arnoldus, 7 jaar, Rotterdam.

Groep 8, 9 en 10 jaar.

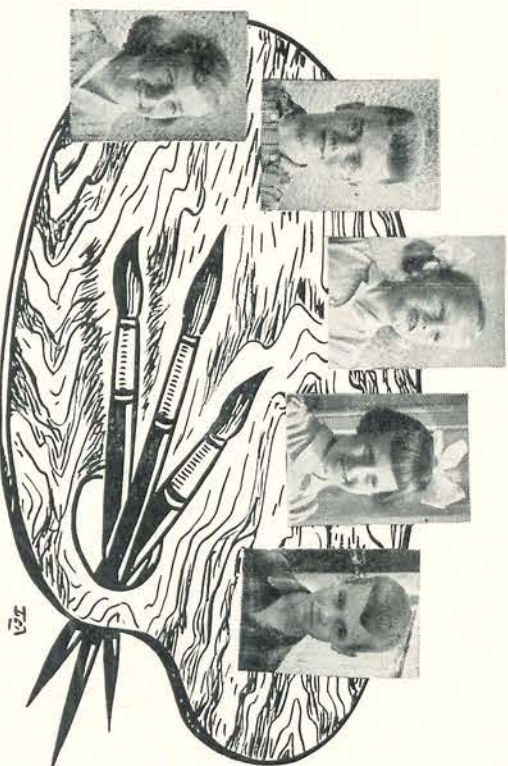
1e prijs: Eddy v. d. Boogaard, 8 jaar, Utrecht.
2e prijs: Henry Bakker, 10 jaar, Den Haag.
3e prijs: Timke Visser, 8 jaar, Den Haag.

Groep 11 en 12 jaar.

1e prijs: Piet v. Beekhoven, 12 jaar, Den Haag.
2e prijs: Thea Meyer, 11 jaar, Rotterdam.
3e prijs: Jan de Wit, 11 jaar, Utrecht.

Groep 13, 14 en 15 jaar.

1e prijs: Nia Kliphuis, 13 jaar, Den Haag.
2e prijs: Jannetje Harmsen, 13 jaar, Utrecht.
3e prijs: Hiltje v. d. Boogaard, 15 jaar, Utrecht.

Hier zien jullie van links onder naar rechts de 1e prijswinnaars: Nia Kliphuis, Piet van Beekhoven, Marijke van der Gugten, Mirjam van Ingen en Eddy van den Boogaard.

Uit deze forse tekening herkennen jullie vast en zeker de mannelijke hand van Pietje van Beekhoven, die ook al een eerste prijs kreeg toegewezen.

Pinksteren aan de Zaan

„Belofte maakt schuld”, zegt het spreekwoord, wat zoveel wil zeggen als: Wat je belooft, moet je ook doen.

In de eerste Jeugdkrant beloofde ik jullie iets te vertellen over de derde pinksterdag. Nu dan, één van de plaatsen in Nederland, waar ook een derde pinksterdag wordt gevierd, is de Zaanstreek. Weten jullie waar dat is? Nee? Kijk dan maar eens op de kaart van Noord-Holland. Even boven Amsterdam begint de Zaanstreek met als grootste gemeente de stad Zaandam. Verder naar het noorden heb je dan Koog aan de Zaan, Zaandijk, Wormerveer, Krommenie en Assendelft.

Voor de Zaanse kinderen begint het pinksterfeest eigenlijk al op zaterdag daarvoor. Dan is het lulak, of zoals de echte Zaankanters zeggen „lulak”.

...zette 's avonds de wekker

De lol is op die dag zo vroeg mogelijk op te staan. Nee, niet om zes uur in plaats van om zeven! Dat is de tijd voor de lulakken! Ik herinner mij nog, dat ik 's nachts om twee uur opstond en dan was ik nog niet eens de eerste. Vrijdagsavonds zette ik dan de wekker om mij vooral niet te verslapen. Maar het ging niet alleen om dat vroeger opstaan. De bedoeling was, zo vroeg mogelijk op straat zoveel mogelijk... ja, waaral te maken. Weken van tevoren werden allerlei afankertjes van potten, pannen, emmers en alles, waarmee je maar lawaai kon maken, verzameld en op een geheime plaats verstopt. Andere jongens, die je niet tot je eigen vrienden rekende, mochten niet weten waar de schat was verborgen. Alles werd dan met een lang sterk touw aan mekaar gebonden en de „sleep” was klaar. Op lulakmorgen kwamen uit alle hoeken en stegen de „sleepen” te voor-

schijn en de jongens (en ook meisjes!) hielden door de straten, de pannen, dekseis en emmers over de straatstenen achter zich aan trekkend. Het lawaai kunnen jullie je wel voorstellen. En je begrijpt ook wel, dat die „lulak”-viering voor de grote mensen niet direct een feest was!

Maar voor de kinderen was het een feest, niet alleen door dat vroeger opstaan maar ook door dat heerlijke lawaai en door de „flikkes” die werden gestookt. Overal zag je jongens en meisjes bezig met vuurfjes stoken, soms midden op de straat. Papier, hout,

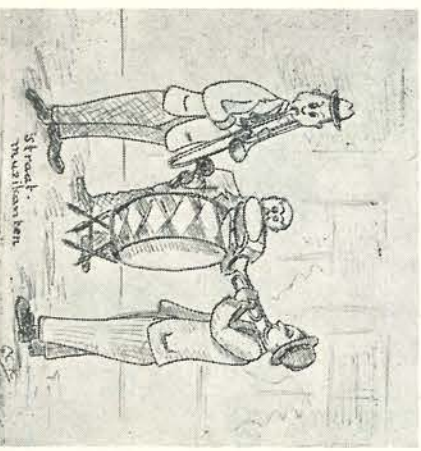

Overal kwamen de sleepen tevoorschijn...

fietshanden en alles, wat maar aan afval brandbaar was, verdween in de vlammen. Natuurlijk was dat gevaarlijk en de politie was dan ook al vroeg in de weer, want „flikke” stoken mocht niet. Maar dat maakte de feestvreugde alleen nog maar groter. Om een uur of zeven werd het stiller op straat. Iedereen ging dan naar huis om warme bollelen te eten. Warme bollelen met stroop, zo uit de oven. Heerlijk!

Overdag kreeg je natuurlijk wel een beetje slaap en 's avonds ging je heel vroeg naar bed. Maar een fijne dag was het geweest!

De eerste en tweede pinksterdag verliepen aan de Zaan net zoals overal: wandelen, fietsen, met mooi weer naar zee. Maar dan kwam de derde pinksterdag, de gezelligste dag van het hele jaar. Scholen en kantoren gesloten, de winkels alleen 's morgens meestal nog

BRIEVENBUS

Willy Reimerink, Den Haag. Leuk dat je een briefje hebt gestuurd bij je plaat, Willy. Misschien krijgen we nu nog meer briefjes van kinderen nu ze zien, dat wij ze in de kinderkant beantwoorden.

Je hoopte weer gauw een Jeugdkrant met wedstrijden te krijgen. Wel, de Jeugdkrant is er, maar met de wedstrijden wachten we maar tot na de vakanties, vind je niet? Iedereen heeft het nu zo druk met andere dingen, zoals het strand, of het zwembad of met fietstochtjes. Jij toch ook zeker? Maar tegen de winter gaan we weer eens een aardige wedstrijd bedenken, hoor!

Dag Willy. Schrijf je nog eens?

open. Op straat begon de vrolijkheid al vroeg, overal muziek, draaiorgels, straatmuzikanten. Met veel plezier denk ik altijd nog terug aan de Beierse Kappel, een grote groep muzikanten, die helemaal uit Duitsland kwamen om op de derde pinksterdag aan de Zaan straatconcerten te geven. Dat kon toen n.3, want er waren nog niet zoveel auto's als nu en Solexen waren er nog helemaal niet. 's Middags verschenen de straatcrobaten. Voor zover ik mij kan herinneren was het op de derde pinksterdag altijd mooi weer. Het was dan ook een drukte van belang. Iedereen liep op straat en de kraampjes met feestmutsen en toeters maakten goeie zaken. Na vijfen bracht de Zaandammer boot nog veel Amsterdammers naar de Zaan, die na hun werkdag nog graag even aan het feest van de derde pinksterdag wilden meedoen. En tot laat in de avond duurde het feest voort.

„Flikke” stoken onder toezicht

Zo was het vroeger. Maar lulak en de derde pinksterdag worden in de Zaanstreek nog altijd gevierd, al gebeurt dat tegenwoordig wel iets anders dan vroeger. Het „flikke” stoken mag alleen nog onder toezicht van de politie, de straatmuziek is door het zeer drukke verkeer grotendeels verdwenen. De zaandammer boot vaart niet meer.

Maar er zal nooit iemand zijn, die de Zaankanters hun lulak en hun derde pinksterdag zal kunnen afnemen!